

Ўн тўртта сажда ояти | Ҳадис дарслари (363-дарс)

19:00 / 21 январь 878

مَجْنُونًا بَدَحَسَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ الْيَصَّيْبِ نَلَّ نَأْنَعُ لَلِ يَضْرِبُ سَابِعَ نَبَلِ نَع
يَذْمُرْتَلَاوُ يَرَاخُ بَلَاوُ أَوْرُ سُ نِلْ أَوُ نَجْلَاوُ نُكْرُشْ مُلَاوُ نَوْمِلْ سُ مُلَاوُ عَمَ دَجَسَ وَ

Ибн Аббос розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам «Ван-нажм»да сажда қилдилар. У зот билан мусулмонлар, мушриклар, жин ва инслар ҳам сажда қилдилар».

Бухорий ва Термизий ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу ривоят жин ва инслар ҳам сажда қилганликлари таъкидланмоқда.

Ушбу икки ривоятдаги мушрикларнинг сажда қилганларидан баъзи бир кишилар «Тиловат саждасини таҳоратсиз қилса бўлади», деган фикрни ҳам айтишган. Аммо жумхур уламолар «Тиловат саждаси худди намоз каби ибодат бўлганлиги учун унга ҳам таҳорат, ҳам сатри аврат, ҳам қибла шарт» дейдилар.

أَمْسَلَا إِذِي: أَرْقَفَ مَعَهُ لَعْنَةُ رِيءِ بَابِ عَمُّ تَيْلَسَ: لَأَقُؤْ نَعُؤْ لَلِ يَضْرَعُ أَرْقَفَ بَابِ نَعُؤْ
لَلِ يَضْرَعُ مَسْأَلُؤْ لِي بَابِ فَلَخٍ أَوْ بَابِ تَدَجَسَ: لَأَقُؤْ نَعُؤْ أَمُّؤْ تَلُؤْ قَفَ دَجَسَ فِ، (تَلُؤْ قَشْنِ
يَذْمُرُؤْ لَلِ أَلِؤْ سَمَّؤْ لَلِ أَوْؤْ. هَأَقُؤْ لَأِؤْ يَحُؤْ أَلِؤْ سَأَلِؤْ أَلِؤْ أَلِؤْ مَلَسَؤْ وَهَأَلِؤْ

Абу Рофеъ розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Абу Ҳурайра розияллоху анху билан Хуфтон намозини ўқидим. Бас, у киши «Изас самааун шаққот»ни қироат қилди ва сажда қилди.

Мен:

«Бу нима?» дедим.

У киши:

«Бу саждани Абул Қосим соллаллоху алайҳи васалламнинг орқаларидан қилганман ва токи у зотга йўлиққунимча қилавераман», деди».

Бешовларидан фақат Термизий ривоят қилмаган.

Шарҳ: Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Иншиқоқ сурасида сажда ояти борлиги.
2. Абу Рофеъ розияллоху анхунинг ушбу ҳадисгача Иншиқоқ сурасида сажда ояти борлиги ёки у намозда ўқилганда сажда қилиш кераклигини билмаганлиги.
3. Сажда ояти намозда тиловат қилинганда унинг учун сажда қилиш кераклиги.
4. Намоз ва бошқа ибодатларда ўзи билмаган нарсани мулоҳаза қилган одам сўраб олиши лозимлиги.
5. Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи васалламга бу ишда бир умр эргашиш лозимлиги. Чунки Абу Ҳурайра розияллоху анхунинг «Токи у зотга йўлиққунимча қилавераман» деганлари, ўлгунимча шу саждани

Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2024 йил 23 январдаги 03-07/362-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.